

टिकटक (कथा)

अनुषा उपेती

“हजुरले त हो नि यसलाई मोबाइल किनिदिनु न। कति त पाईकै मोबाइलमा टिकटक बनाउनु, अब त म दुली भइसकै।” आएजाको यो नयाँ माग उसको आमा शितलालाई चित्त बुझिरहेको थिएन। साथै नयाँ मोबाइल दिएपछि त्यसैमा तल्लीन भएर पढाइ विगाढै भन्ने पनि शितलाको मनमा विसरहेको डर थियो। तर जब आएजाले “मोबाइल नकिनिदिन एसेप्ट गर्न थालेपश्चात शितलाको मनाहीले मात्र केही सीप चलेन, अखिर उसलाई नयाँ मोबाइल किनिदिनै पन्यो।

आएजा सधै परीक्षामा अब्बल स्थान ल्याएर आमावुवाको शिर उच्च राखी। उसलाई पढाइ लेखाइ गर्न तर्कसै भन्नु वा करकाप गरिराख्नु पैदैनयो तर केही समयदेखि भन्ने आएजा उसको साथीहीरुद्वारा थाहा पाइएको टिकटक एप्मा भिडियो र रिल्सहरु बनाउनमै व्यस्त रहेकी थी। उसको टिकटकमा धेरै साथी बनाएर चर्चित हुने साथै अब कलाकार नै बन्ने सपना थियो।

“आएजा, ए आएजा आइ हिँड खेल जाओ।” ऊसैको साथीहीरु श्रीजु र अहिमा उसलाई गुहारिराख्यै। आएजा अब खेलेर कदर समय खेर फाल्नुभन्दा पनि टिकटकमा धेरैभन्दा धेरै राम्रा भिडियोहरू बनाएर चर्चित हुने कुरामा सहमत थिए। “त्यो खेलेर कुदर के नै पाइन्छ र वरु आओ मसंग टिकटक बनाओ।” मैले गर्दा तिमीहरू पनि चर्चित हुन पाउँछौ कि।

केही थाहा पछि म दूलो कलाकार बनेपछि मसंग भेटन नपाउलौ।” आएजामा आएको यस्तो परिवर्तन र उसका अपत्यारिला कुराले श्रीजु र अहिमा पनि बोल्नै मन नलागी हिँडे।

समय वित्तै गयो। अब शितलालाई पनि आफ्नी छोरीलाई सम्भाउन हार खाइसकेकी थिए। अब यसैलाई गल्लीको पछुतो भएपछि मात्र सुधिन्छ भन्ने सोचिन्। आएजालाई टिकटकको यतिसम्म लत लागिसकेको थियो कि उ अब रामा रामा लुगा लगाई, मेकअप गरी र चल्दो बत्दो गीतमा रिल्स बनाउदै समय खेर फाल्नी। “भोलिदेखि थो हो परीक्षा।” यही वाक्यले एकोहोरो बनाईदियो जब उसले अन्तिम परीक्षा टाउकैमा आइसक्यो भन्ने जान्न पुगी। “अब यत्रो दिन त पढिएन होस अब पढेर के नै हुन्छ र। उसै म पढन्मा जान्नी नै छु नपढे पनि परीक्षामा पास त भइहालिन्छ नि।”

आएजाले अब यही सम्भी र सङ्गल्यै नै लिएर फेरि ट्रैनिङ गीतहरूमा रिल्स बनाउन थारी। पहिलाको आएजा जो प्रथम श्रेणी ल्याउन मरीमेटी पढ्थी र

अहिलेकी आएजा जसलाई अब पास मात्र भए नि पुथ्यो, साँच्चै नै निकै फरक पारि सकेको थियो टिकटकले यी दुई समयअन्तरलाका आएजाहरुमा।

“आएजा के हो यस्तो यो निजाजा। अब तिमी फेल भएको पनि देख्नपन्यो है हामीले। के गछौ अब फेरि ९ कक्षा पढी बस्छौ।” आक्षेपको यस्तो वाक्य सुनी आएजा नाजवाफ भई। उसलाई बुवाको कुरामा पत्यार नै नलागी आफैले नितजाको फाइल हेरी। ऊ छ्यानावाट खसेकै भस्सङ भई। जब बुवाको कुरा त्यस नितजाले सत्य पुष्टि गरिरदियो। आएजालाई अब ९ कक्षा फेरि दोहोच्याउने कुराले निकै नै चोट पुथ्यो। यो सबै समस्याको मूल जड टिकटक नै हो भन्ने कुराको उसलाई चेष्टा भयो। पहिलो र अन्तिम पटक नै उसलाई टिकटक र आफूले बनाएका रिल्स तथा भिडियोप्रति धृणा मिश्रित खपिनसक्नु रिस उठ्यो। “आमावुवा अब म के गर्यै। फेल भए भन्ने कुरा अरुले थाहा पाए के भन्नान्। यो सब यही टिकटकले गर्दा भएको हो। अब म यसलाई फक्कर पनि चलाउदिनै। लाउनस् आमा यो मोबाइल, अब म यसलाई आफूसँग राख्न पनि चाहन।” आएजाको यस्तो भनाइ सुनी छोरी सुधिन्छ भनी शितला र आक्षेपका अनुहारमा केही चहक आयो।

छोरी असफल भएर अब कक्षा दोहोच्याउनुपर्ने चोट त शितलालाई छ्यैदै थियो तर छोरी सुधेर गलत कामको पछुतो भयो सोची उनी केही हरिष्ठ पनि देखिन। “मोबाइल चलाउदै न चलाऊ, रिल्स टिकटक नबनाउ भन्न खोजेको पनि छैन नानी। आवश्यक पर्दा मोबाइल चाहिन्छ नै अनि कहिले काही टिकटक बनाउदा पनि केही विग्रिदैन। तर आफ्नो गर्नुपर्ने सबैथोक छाडेर टिकटकलाई नै सधैका लागि अपनायौ भन्ने अवश्य पनि यस्तै समस्या भएल्पुन्ने छ।” शितलाले छोरीसमक्ष सही कुरा पोखिन्।”

“तर, ममी मैले त अब फेरि कक्षा दोहोच्याउनुपर्ने चोट त शितलालाई छ्यैदै थियो कि हो यस्तो चर्तिकला? हुँदा हुँदा अब गृहकार्य पनि गर्न छाड्यौ। उसै कक्षामा पनि ध्यान दिउनै।” उसको शिक्षकको हप्काइलाई पनि उसले चोल्दिले भएपछि मात्र सुधिन्छ भन्ने सोचिन्। आएजालाई टिकटकको यतिसम्म लत लागिसकेको थियो कि उ अब रामा रामा लुगा लगाई, मेकअप गरी र चल्दो बत्दो गीतमा रिल्स बनाउदै समय खेर फाल्नी। “भोलिदेखि थो हो परीक्षा।” यही वाक्यले एकोहोरो बनाईदियो जब उसले अन्तिम परीक्षा टाउकैमा आइसक्यो भन्ने जान्न पुगी। “अब यत्रो दिन त पढिएन होस अब पढेर के नै हुन्छ र। उसै म पढन्मा जान्नी नै छु नपढे पनि परीक्षामा पास त भइहालिन्छ नि।”

आएजाले अब यही सम्भी र सङ्गल्यै नै लिएर फेरि ट्रैनिङ गीतहरूमा रिल्स बनाउन थारी। पहिलाको आएजा जो प्रथम श्रेणी ल्याउन मरीमेटी पढ्थी र

अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटन मेलाहरु जस्ता विभिन्न च्यानलहरू मार्फत गर्न सकिन्छ। थप रूपमा, होटल, रिसोर्ट र अन्य आवास सुविधाहरूको विकासमा लगानीले समग्र पर्यटन अनुभव बढाउन सक्छ। पूर्वाधारमा सुधार गरेर नेपाले पर्यटकको लागि थप स्वागतयोग्य वातावरण सिर्जना गरी उनीहरूलाई लामो समयसम्म बस्न प्रोत्साहित गर्न सक्छ।

दोस्रो, साँस्कृतिक सम्पदा र प्राकृतिक आकर्षणको प्रवर्द्धन गर्नु पर्यटकको लागि महत्वपूर्ण आकर्षण हुन सक्छ। नेपाल साँस्कृतिक विविधता- प्राकृतिक सौन्दर्यमा धीमी छ। यहाँका भव्य पठाडहरू, प्राचीन मन्दिरहरू र जीवन जीवन्त चाडपर्वका कारण नेपाली संस्कृतिका यी अनुपम पक्षहरूलाई संरक्षण र प्रदर्शन गरेर देशले केही फरक अनुभव गर्न चाहिने पर्यटकहरूलाई आकर्षित गर्न सक्छ।

साँस्कृतिक विकासमा सान्दर्भमा, हिमाली क्षेत्रमा अवस्थित भूमिका खेल्छ। नेपालको सन्दर्भमा, हिमाली र बालमा पर्यटनको आकर्षित गर्न सक्छ।

यस बाहेक, नेपालमा पर्यटक आकर्षित गर्न मार्केटिङ र प्रवर्द्धन महत्वपूर्ण छ। देशले प्रभावकारी मार्केटिङ अभियानहरू विकास गर्न आवश्यक छ। जसले यसको अद्वितीय विक्ती विन्दुहरू हेह्दै र पर्यटन बजारको विविध क्षेत्रहरूलाई लक्षित गर्दछ।

कथा-८, जिएस निकेतन, हेटौडा-५

पहिले, पर्यटकलाई आकर्षित गर्न पूर्वाधार विकास आवश्यक छ। सङ्केत

चन्द्रमा

चन्द्रमा कति

रातकी राती चन्द्रमा
आकाशमा टर्ल्क्निन्छ
दिन आउन वित्तिकै
आकाशबाट हराउँछिन्

चन्द्रमाको वरिपरि
ताराहरु भुलिक्न्छ
चन्द्रमाको सुन्दरताले
सबैको मन लोभिन्छ

बादलने चन्द्रमाको
सुन्दरतालाई ढाक्छ
चन्द्रमाको कारणले
रात रामाइलो हुन्छ

रातको शोभा
चन्द्रमाले बढाउँछ
रातको अङ्गारोमा
चन्द्रमा मात्र देख्छ

बन्नुपर्छ चन्द्रमा जस्तै शालिन
दिनुपर्छ चन्द्रमा जस्तै शीतल
चम्काउनु छ चन्द्रमा जस्तै मुहार
फर्नु छ चन्द्रमा जस्तै अनुहार

कथा-९, नवोदय शिशु सदन, हेटौडा-४

कहिल्यै नसोचु

प्रतुसा थापा मगर

भुटो मुस्कान देखाउने
रुदिन भन्ने कहिल्यै नसोचु
धनको लोभले आकाश छुवाउँछ
भन्ने कहिल्यै नसोचु

जहिल्यै म एकले रमाउँछ कसैको साथ
चाहिदैन भन्ने कहिल्यै नसोचु
अपाङ्गा हुँदा विन हाँसो देखाउने सामान्य
हुन चाहान्न भन्ने कहिल्यै नसोचु

भय कुनै पर्दा होइन यसले
राम्रो गर्छ भन्ने कहिल्यै नसोचु
साँचोले संसार सपाञ्च
भुटो वोलेर संसार सिगाने कहिल्यै नसोचु

सङ्घर्ष नगरी उचाईमा
पुर्छौ भन्ने कहिल्यै नसोचु
संसारमा दुख मात्रै छ भनी
आफू कमजोर बन्ने कहिल्यै नसोचु

कथा-७, कमाने एकेडेमी, हेटौडा-८

रिस

रेखा उपाध्याय

रिस हो सबैको शत्रु
रिसले सबै नामिन्दू
रिस हो भगडाको वीउ
रिसले सबैथोक मासिन्दू

रिसदेखि सबै भित्रको धृणा
मनदेखि चिच्चाएर कराउँछ
रिसको हितकारी मित्र बन्न
सम्पूर्ण लोक आफै डराउँछ

रिसाहाले सबैभित्र भयानक
रिस नै भेटाउँछ
मानिसको असल व्यवहार
मनभित्र नै मेटाउँछ

त्यसैले त र

जीवनको यात्रा

४ पियुषा गोले

जीवन थेरै गाहो छ हेर हार नमान न बाटोमा थेरै मोड आउँछ सोचेर आन न। यो यात्राभित्र गरेर कहीं देखाउनु छ है। आमा र बाबाको उच्च शिर बनाउनु छ है॥

अरुको कुरा नसुनी अधि बढनु पर्छ है। अरुको इख नगरी मात्र सफल बन्छ है। सोचेर मात्र हुँदैन हेर, गरेर देखाऊ राप्ने अशिष पाउनलाई अरुलाई सघाउ॥

कहिले जित कहिले हार जीवनको खेल छुट्टै जान्छ भेट्टै जान्छ धोकाकी सामेल। रुद्धिले थेरी सदैव हामी सांघुरो सोचाई थरी न थरी औकात हेरी मान्छेको रोजाई॥

आफ्नो सोचाईमा भर पर्छ जीवनको रूप दिएर दुख अरुलाई छली नबनौं कुरुप। जे भएपनि जहाँ भएपनि जीवनको जात्रा सबैलाई छाडी, निधनपछि सकिन्छ यो यात्रा॥

कक्षा-१०, ब्रह्मदिक् एकेडेमी, हेटौडा-४

गुक्कवर

५ अनुष्ठा रेहमी

विद्यालय एक मन्दिर
मन्दिरको भगवान गुरुवर

ज्ञानको ज्योति प्रदान गरी
हामीलाई चेतनशील बनाउने गुरुवर
गुरुवरको महीमामा नतमस्तक
छ सम्पूर्ण जगत चराचर

गुरु ब्रह्म गुरु विष्णु गुरु देव महेश्वर
हामी पान बन्नु पर्छ अर्जुन अनि युधिष्ठिर
ज्ञानी भई सत्त्वार्गामा हिँडी
राखुपर्छ सधै नै गुरुवरको उच्च शिर

कक्षा-४, बालजागृती इंग्लिस सेकेण्डरी
स्कूल, हेटौडा-२

किसानको दुख

५ सुमि थिङ्ग

मेरो बुवा किसान
माटो किसानको निसान
खेतमा किरा समान
धान रोप्छन् असारमा

किसानको मन नमार
अन्न फलाउने किसानले
त्यही खाने हो खामीले
ताजा-ताजा खाना खाई

राखौं आफ्नो स्वास्थ्यको ख्याल
मेरा लागि किसान भगवानको स्वरूप
कस्तो दुख गरी-गरी फलाउने अन्न
म किसानको दुखदेखि भइसकें दङ्ग

हामी पनि हो किसानको सन्तान
किसानको दुख देखी गर्न सकिन्न अनुमान
अको जन्ममा पनि हुन पाउँ किसानको सन्तान
नहुँ म हामी कहिले पनि किसानसँग अञ्जान

कक्षा-७, अमर मावि, हेटौडा-१

सर्वमान

५ जेनिशा अधिकारी

डाँडापाखा वरिपरि सुन्दर नदीनाला
उस्तै राप्ने त्यो सानो पोखरी र ताल॥
पवित्र छ, यो कञ्चन निम्नल पानी पनि
सुखले पनि दिन्छ छाया बटुवालाई भनी॥

समान छन् यहाँ सबै मिली बस्थौं हामी
फरक-फरक फूलको एउटा फूलवारी भनी॥
उस्को पनि रगत उस्तै मेरो पनि उस्तै
थरीथरी फूलको एकै माला भए जस्तै॥

फरक धर्म, संस्कृति र पहिचान हाम्नो
भाषा र भेषभुपा अझै थेरै राप्नो॥
समान छन् यहाँ सबै कुनै भेद छैन
अत्याचार भयो भने बन्हुन्न मौन॥

गर्नुपर्छ हामीले सबैको सम्मान
गन्हुन्न कहिल्यै नि कसैको अपमान॥

कक्षा-५, माउण्ट एभरेस्ट इंग्लिस बोर्डिङ स्कूल, हेटौडा-८

चित्रकला

आयुषा सुनार
कक्षा-३, निम्नल मावि,
हेटौडा-१४

सोइना स्याङ्गतान

बालश्रम

५ प्रश्ना कट्टाल

आँसु त देख्न तर देख्नैन यी मनका चोटहरू,
मन छिया छिया हुँच जब यी नरापा चचनहरू
साना साना काँधमा हालेका छन् थेरै बोझहरू
चिरा चिरा भएका छन् यी कलिला हातहरू॥

कलियुग आएछ भए दानव सारा मनुष्यहरू
दया माया त छोड भए निर्दयी कहिले सारा मान्छेहरू।
त्यो सानो बालकले काम गर्दा तिम्रो मन पोले न र?
५ वषको नानीको बलात्कार हुँदा तिम्रो अखियावाट आँसु भरेन र?

पढन त पढे बालश्रमको बारेमा
तर कसैले सोचेन त्यी निर्दोषको बारेमा।
बालापन त बिसें धुलोमैलो भयो जीवन
त्यही पनि खोजैछौं यही मैलोमा हाम्रो जीवन॥

काम गर्दा गर्दा हातमा ठेला उठिसके
कति रुनु रुँदा अँखा पनि सुकिसके।
भन्दछन् कोही नहनेको भगवान हुँच्नैन
तर सायद आज भगवान पनि निष्ठुरी भएछन्॥

यो सारा दुख कष्टवाट निकास खोजैछु

खुसीको दिन आउला भनी दिनहरू गन्देछु।

कक्षा-७, माउण्ट एभरेस्ट इंग्लिस बोर्डिङ स्कूल, हेटौडा-८

विद्यार्थीको परिचय

दिमिया मोक्तान

हेटौडा-१९, वस्तीपुरिस्थित निम्नल माविमा कक्षा-२ को अड्डेजी माध्यममा पढ्ने दिमिया मोक्तान एक असल अनि जेहनदार छात्रा हुन्। उनी अहिले नै वर्षकी भईन्। दिमियाको घर हेटौडा-१२, पाल्दमार हो। उनको घरमा ५ जना परिवार सदस्य हुनुहुन्छ। उनको बुवाको नाम भीम बहादुर मोक्तान हो भने आमाको नाम दिल कुमारी मोक्तान हो।

दिमियाको बुवाले देख्नुहुन्छ। दिमियाको घरमा सधै राप्ने अक्षरमा लेख्नुहुन्छ। उहाँ कक्षा-२ मा पढ्ने एक असल तथा जेहनदार छात्रा हुनुहुन्छ। दिमिया फुर्सदको समयमा चित्र कोर्न हुँच्न। दिमियाले कोर्नभएको चित्र हेटौडाबाट प्रकाशित हुने दैनिक पत्रिकाहरूमा प्रकाशन समेत भइरहन्छ। दिमियाको नेतृत्व क्षमता पनि अनुकरणीय है। कक्षाकोठामा साथीहरूको ने तेतूव गर्न, विविध क्रियाकलापमा साथीहरूलाई पनि सहभागी हुनु प्रेरित गर्ने काममा पनि दिमिया हुनुहुन्छ।

जुनेली साँभलाई फर्केर हेर्दा पुस्तक चर्चा

५ मनोहर पोखरेल

मेरो नाम जेनिशा अधिकारी हो। गत महिना मेरो विद्यालयमा भएको पुस्तक मेलामा मैले पनि पुस्तक किनेकी थिएँ र आज म त्यस पुस्तकको समिक्षा गर्न गइरहेको छु।

यो पुस्तकको नाम जुनेली साँभ

उचाई

५ अनुष्ठीया अधिकारी

मैले संसार देख्नु अधि संसार सजाउने
मेरा हारेक हाँसोमा आफै हाराउने
ताते ताते गर्दै मलाई हिँड्न सिकाउने
सही गलत के हो भनी चिन्न सिकाउने।

जिन्दगीको हरेक क्षणमा मादैनी कहिले हार
जस्तो परिस्थिति आए पनि हुँच्नौं सधै तयार
मलाई अधि बढन सधै दिने गाढ्हौं हौसला
अर्को जुनीमा तिमीलाई भेटौला कि न भेटौला ?

बाबा तिम्रो हरेक दुख मेट्न चाहान्छु
तिम्रा हरेक हाँसोमा दुख सेन्न चाहान्छु
बाबा तिम्रो मिहिनेतको सधै कदर गर्न सकूँ
मेरा हरेक प्रगतिमा तिम्रो दुख फेर्न सकूँ

पिपल जस्तै दिएका छौं शीतल माया
तिमी मेरो प्रेरणाको ठालो छौंया
मेरा निम्नित विसेका छौं दिन र रात
तिमी मेरो जीवनको दाहिने हात।

कक्षा-९, जीएस निकैतन, हेटौडा-५

सुनौलो विहानीको आगतसँै
ओठमा त्यो माथि मुस्कान बोकेर
माथि उचाईमा पुने इच्छा सँै
हिँडे म कापी कलम लिएर

यात्रा छ, लामो सद्दर्घर्षले भरिपूर्ण
माथि अझै पुने बाँकी छु
समय कम अनि धेरै पर्खन

सूर्य पनि छ माथि विशाल अनौढो
पढाईमा नै पाइन्छ अवसर सुनौलो

दुड्हा छैदमा सुन बन्दैन
इच्छा राख्नैमा माथि पुर्दैन
आफ्नो आत्मविश्वास बनाउनु हो
थोरै परिश्रमले आधि बढन निकै गाहो

तर म निकै आशावादी भएर काम गर्छु
अब आफ्नो भार र जिम्मेवारी काँधमा थाप्छु
लड्ने र लडाउनेसंग डाराउने छैन
सफलताको उचाईमा नपुगे ठूलो बनिदैन।

कक्षा-७, कमाने एकेडेमी, हेटौडा-८

हेटौडा च्यालेन्ज कप फुटबल प्रतियोगिताको आयव्यय सार्वजनिक

समाज संवाददाता

हेटौडा: गतसाता सम्पन्न भएको स्वर्गीय सुदूरशन धिमिरे स्मृति यु-२१ हेटौडा च्यालेन्ज कप फुटबल प्रतियोगिताको आयव्यय सार्वजनिक गरिएको छ। आयोजक एफसी मुण्डियाले मंगलवार प्रतियोगिताको आयव्यय सार्वजनिक गरेको हो।

मंसिर ५ गतेदेखि १३ गतेसम्म हेटौडा-५ स्थित पिप्ले-क्याम्पा रंगशालामा भएको प्रतियोगितामा आयोजकलाई १ लाख ७ हजार रुपैयाँ घाटा भएको

जानाइएको छ। घाटा भएको रकम क्लबका अध्यक्ष सुविन धिमिरे व्याहोर्ने बताइएको छ। प्रतियोगितामा ७ लाख ३ हजार २ सय २५ रुपैयाँ खर्च भएको थियो। जसमा विभिन्न दाताहरुवाट ५ लाख १५ हजार रुपैयाँ र विविधमा ८ हजार ९ सय ५० रुपैयाँ खर्च भएको आयोजकले जेनाएको छ। संकलन भएको रकममध्ये २ लाख ३४ हजार रुपैयाँ पुरस्करमा खर्च भएको हो।

यस्तै, आयोजक र रेफ्रीका लागि ४५ हजार रुपैयाँ खर्च भएको विवरण सार्वजनिक गरिएको छ। स्टेज सजावटका लागि २९ हजार १ सय रुपैयाँ, प्रचार

रिसोर्ट एन्का मकवानपुरले जितेको थियो।

टी-२० क्रिकेट प्रतियोगिताका लागि मकवानपुरबाट टिम छनोट गरिने

समाज संवाददाता

हेटौडा: चितवन जिल्लामा हुन लागेको क्वाड टी-२० प्रिमियर लिग क्रिकेट प्रतियोगिताका लागि मकवानपुरका खेलाडीहरू छनोट गरिने भएको छ। मकवानपुर जिल्ला क्रिकेट संघले सूचना प्रकाशन गर्दै क्रिकेट खेलप्रति रुचि भएका खेलाडीहरुलाई छनोट गर्न लागेको जेनाएको छ।

मकवानपुर जिल्लाका क्रिकेट

खेलप्रति रुचि भएका र क्रिकेट प्रेमी खेलाडीहरुलाई बुधवार र विहारीबाट हेटौडा-४ स्थित हुपचौरमा अभ्यास खेलमा सहभागी गराएर खेलाडी छनोट गर्ने संघ अध्यक्ष करन महाना थेबीले जानकारी दिनुभयो। अभ्यास खेलमा सहभागी भएका खेलाडीहरुमध्ये उत्कृष्ट १४ जना खेलाडी छनोट गरी चितवनमा हुने क्वाड टी-२० क्रिकेट प्रतियोगितामा सहभागी गराउन लागिएको उहाँले बताउनुभयो।

मकवानपुर जिल्लाका क्रिकेट

प्रार्थक व्यालेन्डरअनुसार हरेक वर्ष यस्तो प्रतियोगिता विभिन्न जिल्लाले गर्ने गरेको उहाँले बताउनुभएको छ। यही मंसिर २४ गतेदेखि हुनसँगे प्रतियोगितामा चितवन, नवलपुर, पर्सा र मकवानपुर जिल्लाका ४ वटा टिमको सहभागिता र हनेछ। लिग चरणमा सञ्चालन हुने प्रतियोगिताको उपाधि विजेता र उपविजेता टिमले शिल्ड, मेडल तथा प्रमाणपत्र प्राप्त गर्नेछन्।

निकुञ्ज र सरोकारवालाबीच अन्तरक्रिया

समाज संवाददाता

हेटौडा: मनहरी गाउँपालिका वडा नम्बर ६ को कार्यालयले राष्ट्रिय निकुञ्ज र सरोकारवालाबीच अन्तरक्रिया कार्यक्रम गरेको छ। मंगलवार वडा कार्यालय भवनमा चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका प्रतिनिधिहरु र मध्यवर्ती क्षेत्र समितिका पदार्थीकारीहरुसँग अन्तरक्रिया गरिएको हो।

अन्तरक्रियामा सहभागी स्थानीयले वन्यजन्तुवाट स्थानीयहरु त्रसित भएको र निकुञ्जले बेवास्ता गरेको गुनासो गरेका थिए। पछिल्लो एक सातामा मात्र बाधको आक्रमणबाट २ जनाको मृत्यु भएपछि निकुञ्जको चौरार्ही आलोचना बढेको स्थानीयको भनाइ छ।

युवराज थपलियाले नामारिको अप्लायोरेमा निकुञ्ज प्रशासनको मौन रहेको जिकिर गर्नुभयो। 'वन्यजन्तुले दिनहँजसो समस्या दिन्छ' र जनताले स्थानीय सरकारलाई गुनासो गर्न्छ, वडाअध्यक्ष थपलियाले भन्नुभयो- 'तर निकुञ्जको कानुनले गर्दा छाँ'।

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका संरक्षण

अधिकृत सन्तवहादुर मगरले

जनचेतनामूलक कार्यक्रम गरी जनतालाई सचेतना बढाउन आवश्यक रहेको हो। निकुञ्ज प्रशासनको ध्यान दुङ्गा, गिरी, बालुवा र खोलानालामा मात्र भएकाले वन्यजन्तुले मानिसको जनधनमा पुऱ्याएको क्षतिमा वास्ता नगरेको स्थानीयको बुझाइ छ।

कार्यक्रममा ६ नम्बर वडा अध्यक्ष

युवराज थपलियाले नामारिको अप्लायोरेमा निकुञ्ज प्रशासनको मौन रहेको जिकिर गर्नुभयो। 'वन्यजन्तुले दिनहँजसो समस्या दिन्छ' र जनताले स्थानीय सरकारलाई गुनासो गर्न्छ, वडाअध्यक्ष थपलियाले भन्नुभयो- 'तर निकुञ्जको कानुनले गर्दा छाँ'

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका संरक्षण

गरेपनि वन्यजन्तुले मानिसको ज्यान लिने कम बढेपछि स्थानीयको आकोश बढेको हो। निकुञ्ज प्रशासनको ध्यान दुङ्गा, गिरी, बालुवा र खोलानालामा मात्र भएकाले वन्यजन्तुले मानिसको जनधनमा पुऱ्याएको क्षतिमा वास्ता नगरेको स्थानीयको बुझाइ छ।

कार्यक्रममा ६ नम्बर वडा अध्यक्ष

युवराज थपलियाले नामारिको अप्लायोरेमा निकुञ्ज प्रशासनको मौन रहेको जिकिर गर्नुभयो। 'वन्यजन्तुले दिनहँजसो समस्या दिन्छ' र जनताले स्थानीय सरकारलाई गुनासो गर्न्छ, वडाअध्यक्ष थपलियाले भन्नुभयो- 'तर निकुञ्जको कानुनले गर्दा छाँ'

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका संरक्षण

गरेपनि वन्यजन्तुले मानिसको ज्यान लिने

कम बढेपछि स्थानीयको आकोश बढेको हो। निकुञ्ज प्रशासनको ध्यान दुङ्गा, गिरी, बालुवा र खोलानालामा मात्र भएकाले वन्यजन्तुले मानिसको जनधनमा पुऱ्याएको क्षतिमा वास्ता नगरेको स्थानीयको बुझाइ छ।

कार्यक्रममा ६ नम्बर वडा अध्यक्ष

युवराज थपलियाले नामारिको अप्लायोरेमा

निकुञ्ज प्रशासनको मौन रहेको जिकिर गर्नुभयो। 'वन्यजन्तुले दिनहँजसो समस्या दिन्छ' र जनताले स्थानीय सरकारलाई गुनासो गर्न्छ, वडाअध्यक्ष थपलियाले भन्नुभयो- 'तर निकुञ्जको कानुनले गर्दा छाँ'

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका संरक्षण

गरेपनि वन्यजन्तुले मानिसको ज्यान लिने

कम बढेपछि स्थानीयको आकोश बढेको हो। निकुञ्ज प्रशासनको ध्यान दुङ्गा, गिरी, बालुवा र खोलानालामा मात्र भएकाले वन्यजन्तुले मानिसको जनधनमा पुऱ्याएको क्षतिमा वास्ता नगरेको स्थानीयको बुझाइ छ।

कार्यक्रममा ६ नम्बर वडा अध्यक्ष

युवराज थपलियाले नामारिको अप्लायोरेमा

निकुञ्ज प्रशासनको मौन रहेको जिकिर गर्नुभयो। 'वन्यजन्तुले दिनहँजसो समस्या दिन्छ' र जनताले स्थानीय सरकारलाई गुनासो गर्न्छ, वडाअध्यक्ष थपलियाले भन्नुभयो- 'तर निकुञ्जको कानुनले गर्दा छाँ'

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका संरक्षण

गरेपनि वन्यजन्तुले मानिसको ज्यान लिने

कम बढेपछि स्थानीयको आकोश बढेको हो। निकुञ्ज प्रशासनको ध्यान दुङ्गा, गिरी, बालुवा र खोलानालामा मात्र भएकाले वन्यजन्तुले मानिसको जनधनमा पुऱ्याएको क्षतिमा वास्ता नगरेको स्थानीयको बुझाइ छ।

कार्यक्रममा ६ नम्बर वडा अध्यक्ष

युवराज थपलियाले नामारिको अप्लायोरेमा

निकुञ्ज प्रशासनको मौन रहेको जिकिर गर्नुभयो। 'वन्यजन्तुले दिनहँजसो समस्या दिन्छ' र जनताले स्थानीय सरकारलाई गुनासो गर्न्छ, वडाअध्यक्ष थपलियाले भन्नुभयो- 'तर निकुञ्जको कानुनले गर्दा छाँ'

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका संरक्षण

गरेपनि वन्यजन्तुले मानिसको ज्यान लिने

कम बढेपछि स्थानीयको आकोश बढेको हो। निकुञ्ज प्रशासनको ध्यान दुङ्गा, गिरी, बालुवा र खोलानालामा मात्र भएकाले वन्यजन्तुले मानिसको जनधनमा पुऱ्याएको क्षतिमा वास्ता नगरेको स्थानीयको बुझाइ छ।

कार्यक्रममा ६ नम्बर वडा अध्यक्ष

युवराज थपलियाले नामारिको अप्लायोरेमा

निकुञ्ज प्रशासनको मौन रहेको जिकिर गर्नुभयो। 'वन्यजन्तुले दिनहँजसो समस्या दिन्छ' र जनताले स्थानीय सरकारलाई गुनासो गर्न्छ, वडाअध्यक्ष थपलियाले भन्नुभयो- 'तर निकुञ्जको कानुनले गर्दा छाँ'

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका संरक्षण

गरेपनि वन्यजन्तुले मानिसको ज्यान लिने

कम बढेपछि स्थानीयको आकोश बढेको हो। निकुञ्ज प्रशासनको ध्यान दुङ्गा, गिरी, बालुवा र खोलानालामा मात्र भएकाले वन्यजन्तुले मानिसको जनधनमा पुऱ्याएको क्षतिमा वास्ता नगरेको स्थ